

Вступ на путь

Стежинок всіх й доріг багато
В житті в нас в кожного тих є,
З одної ж всі й почнем, - від хати,
Що матір й батько нам дає.

Для себе, вже у всім єдиний,
Й назавжди хочуть в тім на путь
Вступити, і всім серцем линуть,
Й упевнені, що не звернуть -

І Вчитель має бути в нас в серці
Постійно, вдень завжди, й вночі,
А страх - вже вийти геть, крізь дверці,
Ті ж самі, в серці ж всі ключі.

І осуд нам в тім ні до чого,
Ті покидьки - в минулім всі,
В майбутнє, й до всього нового,
В трудах і день, і ніч, й усі.

У тім у всім в собі зборовши,
Й в собі у всім єдиний путь
В Служінні в повнім весь знайшовши,
Так, щоб ніколи й не звернуть,

І в будь якій вже битві, з боєм
В нас, в серці за Владика меч,
Готовий завжди вже до бою -
Тоді вже й сумніви всі з плеч

Але ж ті всі, що вже приходять
По тих дорогах і стежках,
Якщо й до Вчення в тім доходять,
І путь вбачають в тім свій, й дах

То в тім, й для самоперевірки,
Потрібно завжди й чітко знать:
З минулим нашим вже й ніскільки
В майбутнім діла нам не мать!

Якщо Владика наш вже в серці,
То страху місця в нім нема,
Й уразити нас крізь ті дверці
Хто б те не спробував, - дарма.

Втім, в радості й лише в служінні,
Віддавши всім себе, й всьому,
В духовнім й повнім устремлінні
До вищих всіх світів, й пільму

Й в тім повнім вже всім в нас служінні,
Коли з Владикою у всім,
І з словом серця в розумінні,
І з Ним - хоч блискавка, хоч й грім!

Нам треба скинути, й з дороги,
Ми в тому встали вже на путь,
Й все Вчення в нас вже з Агні Йоги,
В тім є в нас шанс, щоб не звернуть.